

WOL & WOORDEN 13, Berichten uit mijn tuinkamer. Zomer 2011, nat en koud en winderig. Maar soms ineens ook heerlijk Hollands: fris en zonnig met een lucht vol schapenwolken.

Moederkruid, bossen vol moederkruid hangen in mijn tuinkamer en ze ruiken wat bitter en fris. Niet echt lekker, maar het went snel en je hoofd frist ervan op. Wat moet ik toch met al dat moederkruid in de tuin, vroeg ik me vertwijfeld af aan het begin van de zomervakantie. Het nestelt zich in kieren tussen tegels, overal waar ik geen sla, tomaat of peterselie plant en liefst ook nog in plaats daarvan. Op de plek van het vorige kippenhok, dus op stikstofrijke grond, is de plant het meest blij. Een kop koffie met mijn kruidenboek vertelde me: moederkruid en motten houden niet van elkaar. Het weert insecten. Dat treft! Voorkomen is beter dan doden, dus nu ontmoedig ik de zomerse mot zich in de wol te nestelen met deze vrolijke bossen. De tijd zal me leren of het echt afdoend is geweest! Stekje? Kan hoor, ik heb echt zat. Maar niet alle 100 langs komen natuurlijk, want dat gaat nou ook weer niet. *Tanacetum parthenium* is de zondagse naam voor dit plantje, zo vind je het waarschijnlijk op zakjes zaad in je tuinwinkel.

Tja, en toen was het zomer. Na ruim vijf maanden ondergedompeld te zijn geweest in alles wat met opnieuw werken op school te maken had, een zaligheid. Kop koffie in de tuin,

uitgebreid koken en eten, lekker een boek lezen, met een vriendin naar de film, boekenkasten herinrichten, opnieuw mijn tuinkamer in. Heerlijk!

Bijna een half jaar docente Nederlands. Met ruim 100 jongeren onder mijn hoede, waarvan een deel voor hun havo-eindexamen. Een stuk of 60 nieuwe collega's, een nieuw schoolsysteem, nieuwe methodes en studieboeken, een spannend toverbord in de klas waar je heel creatief mee kunt zijn (Smart) en alle cijfers digitaal op het wwww. Een doolhof van een gebouw, andere roosters in de verschillende vleugels, verkeersopstoppingen en omleidingen op weg naar Winschoten, 38 km van mijn huis. Het was even wennen!

Op de laatste dag, 15 juli, dacht ik afscheid te gaan nemen. Voor het laatst reed ik Winschoten in, langs bermen vol bloeiende korenbloemen. Wat zaait de gemeente daar mooi. Tegenover de school het Rosarium, een rozentuin om trots op te zijn en van te genieten tijdens een tussenuur. Wat een verrassing is deze school in veel opzichten gebleken, zeker als

je de ontdekte werkelijkheid afzet tegen de vooroordelen die in den lande heersen over Oost-Groningen. Hoewel ik erg naar vakantie verlangde, stemde het afscheid me dus droef. Oprecht blij was ik, dat ik niet alleen overladen werd met lof en bloemen voor de gedane vervanging, maar dat me ook een eigen baan werd aangeboden. Op mijn leeftijd, denk je eens in! Ruim vijftien jaar 'niks' gedaan en nu in mijn oude vak aan het werk, het is op zijn minst een bijzondere ervaring. Daar geniet ik dus nu al een paar weken van na. Het komende schooljaar hoop ik beter om te kunnen gaan met al die mensen, taken en bezigheden die de dagen zin geven, maar ook zo vol maken. En opnieuw tijd te hebben voor wolwerk!

Mama Luca krijgt een andere plek het komende jaar. Het zal vooral voor mezelf zijn dat ik hier in mijn tuinkamer bezig ben: lekker om te ontspannen bezig met wol, dingen uitvogelen of bestuderen.

De kinderen die hier zoveel jaar te gast waren, stuur ik veel warme harten!

Deze foto maakte ik dit voorjaar, toen we nog een keer samen werkten in mijn atelier. Ik heb ervan genoten, zeker ook weer van dit laatste gezellige en trouwe groepje meiden. Ik ga jullie missen, hoor!

Cursussen of workshops inplannen doe ik voorlopig niet. Het lijkt me echter wel fijn, om als de agenda dat toe laat af en toe iets te organiseren. Iets ad hocs, gewoon als blijkt dat er ruimte is. Geen klemmende agenda-kwesties. Iets leeftijdsloos, waar je aan mee kunt doen of je nou 10, 30 of 60 bent. Met je kind, je oma, moeder of vriendin. In overzichtelijke tijden kan dat best, op zaterdag bijvoorbeeld. Heb je ideeën? Of wensen? Stuur ze me gerust, je weet nooit!

Deze zomerweken ben ik nog bezig met het inlossen van beloftes en het spelen voor mezelf. Een mooie brievenbus gemaakt voor het nieuwe bedrijf van mijn zus, waarin ze post kan

ontvangen gescheiden van de privépost. Een klok viltte ik voor mijn tandarts, Rob Meyst, die *Tand des tijds* is gaan heten. Het is een grotere broer van de klok die in mijn atelier hangt. Wil je 'm zien? Laat je gebit nakijken, een gaatje vullen of kroon plaatsen bij MVM Tandartsen aan de Rigaweg 34 in Groningen! Ook als je geen held bent in de tandartsstoel een goed adres.

Terwijl ik dit schrijf pruttelen de pannen met vlierbessen, berkenblad en berkenbast. Daar verf ik de wol mee, die ik ga gebruiken voor het wandkleed dat in de werkkamer van kruidenvrouw Marjanne Huising in Assen komt te hangen. Als 'ie klaar is natuurlijk, en als zij 'm dan mooi vindt. Lekker om daar zo aan te werken, stapje voor stapje, in deze tuinkamer. Het is zo heerlijk gevarieerd om te werken aan een wanddecoratie als deze. Alles kun je gebruiken: plantaardig verven, maar ook synthetisch. Wol, zijde en handgemaakt papier. Fantasie, mooie wensen en kennis. Vaardigheid van vilten, papier maken en verven. Een uitdaging en genoeg. En tja, ook een kopzorg soms, dus als het even niet helder is, dan doe ik wat anders.

Een vliegengordijn knopen bijvoorbeeld. De Zpaghetti die ik daarvoor kocht, gebruikte ik immers voor tuinkussens (zie de brief van deze lente). Nu knoopte ik een vliegengordijn van stroken katoen, die Marijke S. me gaf. Ooit bedoeld voor het weven van een voddenkleding, nu perfect voor een simpel en doeltreffend vliegengordijn. In blauw, want dat is vliegwerend. Marijkes keuken is helemaal blauw, zou zij inderdaad geen vliegen in de keuken krijgen? Gauw eens vragen, lijkt mij geweldig. (Nu ik dit opschrijf, valt me op hoezeer ik bezig ben het huis te vrijwaren van motten en vliegen, zeker als het warm is onprettige gasten. Vliegenpoep in je keuken is vies!)

Wol

Ter inspiratie? Een verhaal over wol, verven en breien heb ik nog in petto. Zonder wol geen Wol & Woorden natuurlijk. Grasklokjes en een vest. Wie weet inspireert het je?

Grasklokjesvest

Vorig jaar breide ik een vestje, want ik hou van vestjes. Een simpel kort model van verfgaren. Dat verfgaren kocht ik bij Birgitte, die inmiddels in Denemarken woont en vanuit haar winkel Spinderiet ook naar jou en mij verzendt. Wat is verfgaren? Een meestal wollen garen, waarvan het de bedoeling is dat je het zelf nog gaat verven. Op www.winkelplein.nl/hetstookhok kun je winkelen. (Er zijn ook andere leveranciers, de firma Wollknoll bijvoorbeeld.) Bij de verfgarens vind je Woll flamme, 2draads voor €17,50 per 500 gram. Ik had nog een abonnement op M+M Wolpost (zie www.m-m.nl) en vond in een patronenboek voor Bergère de Francegarens een eenvoudig model vest voor pen 4 ½. Zo, dit over garen en model! Mocht je er zin in krijgen, dan merk je dat je verder zelf aan de gang moet en creatief zijn. Toen het vestje af was, vond ik de naturelkleur toch wat flauw. Op de hei in Schipborg, waar ik Samuel zo graag uitlaat, bloeiden op dat moment de grasklokjes. Prachtig, zoals op een klein stukje heide ineens in augustus veel soorten wilde bloemen bloeien! Thuis ging ik aan de gang met een mengsel van wat kleuren van de Landscapes dyes en op de foto kun je zien wat het resultaat is geworden. O ja, de randjes zijn van gehaakt

kant uit Turkije. Natuurlijk kun je ontzettend blij zijn met een in een winkel aangeschaft kledingstuk. Ik ook. Maar een op deze wijze gegroeid verhaal, waar geen tweede van is, dat doet me echt wat. De foto van de klokjes is wel wat aan de fletse kant. Daar is het weer debet aan, helaas kon ik dat deze week niet naar wens organiseren! Toch lijkt de bedoeling me helder en ik zou het leuk vinden, als dit verhaaltje je inspireert.

Mij inspireerde het in ieder geval wel, dus half juli geleden zette ik een pan op met bollen naturel alpacawol. Wat vind ik namelijk ook zo mooi? De kleuren van oud glas. Romeins glas kan prachtig zijn. Maar ook de bij Middelburg opgegraven oude medicijnenpotjes vind ik prachtig van kleur! Op de foto is het verfproces nog gaande, ook met landscapes. Ik mengde wat Daintree, Taragon en Granite in niet meer te herhalen hoeveelheden, puur op gevoel en kijken. Mevrouw de Jong breid daarvan op dit moment een vestje met korte mouw, waarvan we het patroon op de site van Drops/ Garnstudio vonden. Ook een geweldige bron van ideeën en ruggensteun!

Het vest is nog 'to be..' Wordt vervolgd!

Mutsen

Herinner je je nog, dat je een muts breide voor India? En dat ik me afvroeg, of de door ons gebreide mutsen wel met 30.000 anderen daarheen moesten gaan reizen? Ik ben er blij mee je te kunnen schrijven, dat je muts heel goed is terechtgekomen. Dat zit zo: Kyra W. is stewardess bij KLM. Je weet wel, Kyra W. van

www.Eexterhout.nl. Heel onopvallend deed KLM samen met personeel dat vloog op Japan de afgelopen maanden goed werk. Er werd kleding en meer dat broodnodig was in het rampgebied in Japan daarheen gevlogen en uitgedeeld aan de getroffen en van de zeebeving. Een goede logistiek heeft KLM natuurlijk al en die kon nu mooi gebruikt worden voor dit goede werk. Medewerkers, piloten, pursers en stewardessen zamelden in wat nodig is en dat werd centraal verzameld en vervoerd naar het rampgebied. Koud was het daar, dus nodig ook, zo'n muts. Daar is nu een baby met jouw muts op. Je bent er vast blij mee.

Dit was 'm dan, Wol & Woorden 13. Het valt me eigenlijk nog mee, wat ik jullie in deze brief schrijven kan. Het is beslist niet uit het hart, spelen met wol en alles wat dat met zich mee kan brengen. Daarom ben ik nu zelf alweer benieuwd, waar nummer 14 over gaat. Want weet je, het is echt leuk om een brief te schrijven. Het is dat jullie met zoveel zijn, anders deed ik het 't liefst nog met pen en papier. Om 'm je op te sturen in een enveloppe met postzegel en een mooie sluitzegel op de achterkant. Want 'echte' post krijgen is nog veel leuker dan een @mail brief.

Ik wens jullie een mooiere zomer! Met meer warm en droog weer, zodat je lekker veel buiten kunt zijn in deze lichtste tijd van het jaar. Vitamines opdoen en blijheid, als reserve voor de donkere dagen die ook weer komen. De zomer duurt nog tot september, dus kansen zat. Als de weergoden ons welgezind zijn, kan er nog een heleboel goeds komen na deze weken van regen en kou. Vooral voor kampeerdere is het nu geen pretje.

We 'zien' elkaar weer in Wol & Woorden 14. In principe in de herfst, maar ja, je weet nooit. Schroom niet, als je het leuk vindt me terug te schrijven! Veel van de ontvangers van deze brief ken ik persoonlijk en ik geniet altijd weer van post die terug komt na het verzenden van mijn brief. Dus: graag tot hoors en tot later,

Agnes

PS Liever geen post meer? Gauw laten weten, hoor!

©Mama Luca, Zuidlaren, augustus 2011.